

(Comentari de la Dra Montserrat Alabau , directora de la Revista Lletres de “El Grup del Llibre”)

Parlo de **Flames a la fosca** per solidaritat amb els lectors, i per agraïment als meus mestres, a tots sense exclusió, aquells que m’han tractat bé, als que m’han fet patir, als que han passat de mi amb indiferència quan jo els demanava estima, a tots, perquè de tots he après. Per tots, mestres i lectors, es que em sento amb el deute de parlar d’aquest llibre que de nou m’ha fet recordar que no estem sols si ens deixem acompanyar per les paraules ordenades i desordenades dels versos, que com aquests, ens comuniquen apropant-nos a l’essència del comú i genuí de l’altre, ...i de l’altre... i de l’altre fins arribar a l’infinit, com un foc que no s’ha d’extingir mai, com aquestes **Flames a la fosca**. La poesia d’Esperança Castell, implica l’esperança en el viure, perquè ens fa saber que el patiment ens pot ser tant profitós, si el sabem metabolitzar, que permet no donar per perdut cap instant plaent o sofrent que la vida ens té reservats. Aquest poemari no permet una lectura distanciada: o t’hi poses o ho deixes córrer per més tard, però mai podràs llegir-lo com un enfilall de paraules mes o menys glamuroses per abastar el superflu, cap mot és en va. L’ Ignasi Riera, en el seu pròleg, ens ho adverteix: la poeta fa servir les paraules per donar sentit a les emocions i faig meus uns versos d’un dels poemes citats per ell “Cap sofriment, quan es venç, no és inútil, perquè la lluna l’inscriu en la pell i en la memòria invisible de l’aigua”*, i transcriu una idea d’Espriu que ell cita també: “parlo d’esperança desesperança”, però el de l’Esperança no és un poemari trist, al contrari, en reviure la memòria a través de les paraules ens diu que allò que vam gaudir o que vam patir, amb el record pren una qualitat de vida que ens fa veure com cada ù és important per ell i per a tots.

L’editorial Meteora ha fet un treball d’edició exquisit, propi de la sensibilitat dels qui s’agraden de la poesia. Felicitem-nos pel gaudi procurat.

*Del poemari *Negre i fil*.